

Bilag til beretn. om den første europæiske regionalkonference i Genève 1955.

mumslønnen eller -indtægten for beregning af bidrag ikke fastsættes for lavt for ikke at forflygtige solidariteten mellem de pågældende personer. Da det fastsatte maksimumsbeløb for beregning af bidrag i almindelighed gælder for ydelser, vil et for lavt maksimumsbeløb berøve arbejderen mulighed for at opnå ydelser, der står i et mere rimeligt forhold til hans løn.

C. Centralisering og decentralisering af den finansielle organisation.

12. Det er ikke muligt at udskille problemerne vedrørende særskilt finansiering af hver enkelt gren af den sociale tryghed fra de spørgsmål, der står i forbindelse med en samlet finansiering af flere grene. Hvor de forskellige grene af den sociale tryghed er opstået hver for sig, har hver gren økonomisk hvilet i sig selv. I nogle europæiske lande er der ved senere reformer blevet indført fælles finansiering for flere grene, for det meste når hele den sociale ordning skulle reorganiseres. Særskilt finansiering af hver gren gør det lettere at konstatere forandringer i indtægterne og udgifterne ved den pågældende ordning. Det medfører visse nødvendige tilpasninger, når den pågældende ordnings økonomiske ligevægt er truet. En samlet finansiering gør det på den anden side muligt at foretage udligninger mellem de forskellige grene, hvor nogle har en dårligere økonomi end forudset, medens andre klarer sig bedre.

13. En række sociale ordninger dækker et større område end funktionærer og arbejdere; de kan være baseret på en samlet finansiering for den produktive befolkning eller for hele befolkningen. Denne samling af finansieringen, der forudsætter et område med et bredt finansielt grundlag, gør det lettere at tilpasse de pågældendes bidrag efter deres midler. Den gør det ligeledes muligt at yde hjælp til visse grupper af mindrebemidlede personer ved at tillade en nedsættelse af deres bidrag, der kan opvejes enten ved at forhøje andre gruppers bidrag eller ved yderligere tilskud fra offentlige myndigheder. Endvidere kan byrden i tilfælde af en samlet finansiering fordeles så retfærdigt som muligt mellem de forskellige stedlige områder, erhvervsgrene og erhvervsgrupper. På denne måde kan en social ordning mere effektivt løse sin opgave som et middel til en ændret fordeling af de enkeltes indtægter, samtidig med at ordningens økonomiske evne til at modstå økonomiske, sociale eller biologiske farer, der kan berøre et bestemt stedligt område eller erhvervsgren mere alvorligt end landet eller industrien som helhed, forøges.

14. Finansieringen af en særlig ordning for en bestemt erhvervsgruppe må nødvendigvis hvile på et

snævrere grundlag end en generel ordning med det resultat, at de økonomiske svingninger, der er karakteristiske for den pågældende erhvervsgruppe, kan komme til at berøre en særlig ordning i langt højere grad, end de ville komme til at berøre en generel ordning. Den beskæftigelsesmæssige sammensætning af den persongruppe, der er omfattet af en særlig ordning, er ofte mindre gunstig end i tilfælde af en generel ordning. I dette tilfælde kan det være hensigtsmæssigt at prøve på at nå frem til en kompromisløsning mellem finansiell uafhængighed for en særlig ordning og en samlet finansiering med henblik på en ligelig fordeling af udgifterne ved den del af ydelserne i henhold til den særlige ordning, der svarer til ydelserne i henhold til den generelle ordning. Kun ved en sådan fremgangsmåde vil de yderligere goder, der tilvejebringes i henhold til den særlige ordning, kunne finansieres uafhængigt.

15. En samlet finansiering indebærer den ulempe, at de forsikrede kan føle sig for meget på afstand af det organ, der administrerer ordningen, således at de ikke vil være tilstrækkeligt interesserede i de økonomiske resultater af den ordning, hvoraf de er omfattet. Af denne grund foretrækker lovgivningen i flere europæiske lande, i særdeleshed forsåvidt angår syge- og moderskabsforsikring, at der oprettes flere forsikringsorganer, der hver for sig økonomisk hviler i sig selv. En ordning af denne art kan imidlertid føre enten til forskellige bidragssatser eller til forskelle i ydelsernes størrelse eller antal, såfremt der ikke træffes særlige forholdsregler.

16. De fleste europæiske lande finansierer deres ulykkesforsikring gennem arbejdsgiverbidrag, der varierer efter størrelsen af den risiko, som virksomheden frembyder. Denne differentiering har sin oprindelse i den historiske udvikling af denne forsikringsgren, der begyndte med, at arbejdsgiveren ydede direkte erstatning, og efterhånden udviklede sig fra en forretningsmæssig forsikring til en social forsikring. I øjeblikket betragtes denne differentiering som et incitament til virksomhederne for en udbygning af forebyggende foranstaltninger. Ikke desto mindre kan de forskelle, der består med hensyn til risikoen for ulykkestilfælde mellem de forskellige industrigræne, i vidt omfang skyldes naturlige årsager, som ikke kan elimineres ved forebyggende foranstaltninger. Derfor belaster de bidrag, der er fastsat i forhold til risikoen, i højere grad de industrier, hvor større risici er en naturlig følge af de forhold, hvorunder arbejdet foregår.

17. Indenfor den tvungne sygeforsikring bør bidraget fra familieforsørgeren være fuldstændig uafhængigt af antallet af bipersoner.